

Előfizetési árak
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetések mérsékelt árak szerint

A lap megjelenik minden oml-
 törtökön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 ha a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Közzétételük vissza nem adtatnak

Kiadóhivatal: Isván-utca 9.
 ha a lap anyagi részét illető közle-
 menyek és előfizetési pénzek küldendők
 Kiadóhivatalos:
FUCHS ANTAL

PEST MEGYE SZABADELVÜ KOZONSEGÉNEK HETILAPJA

604.
 1902. k. szám.

Ő Felsége

a király nevében

a magyar királyi közigazgatási bíróság a F. A. és dr. F. S.-től követelt járdaköltségjárulék ügyét, melyben Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye közigazgatási bizottsága 1901. évi május hó 9. napján 1773. szám alatt határozott, F. A. és dr. F. S. által beadott panasz folytán 1902. évi március hó 26. napján tartott nyilvános ülésben vizsgálat alá vevén, következőleg

Itélt:

A magy. kir. közigazgatási bíróság a panaszt elutasítja.

Indokok:

Tekintettel arra, hogy Ujpest képviselőtestületének 1897. évi március hó 23-án 3. sz. a. hozott és törvényhatóságilag jóváhagyott határozatában nemcsak az mondott ki, hogy az a háztulajdonos, akinek telke előtt a kiépített járda elvonul, 2 méter szélességben a felmerülő járdaépítési költségeket viselni tartozik, hanem egyszersmind megállapított, hogy „ez a kivétel az illető házat utcahossz arányában egyformán terheli” s amely kijelentéssel tehát a kivételi kules is megállapított; s tekintettel továbbá arra, hogy a fentérintett megállapítások a szóban levő költség kivételére a törvényes jogalapot nyújtják és azok alapján a mérnöki kimutatásnak, mint már tisztán

műszaki és számtani műveletnek megfelelő egyéni kivételhez törvényhatóságilag jóváhagyandó külön képviselőtestületi határozat már nem szükséges; s tekintettel végül arra, hogy a panaszlók az 1897. évi 566., 577., 688. sz. a. hozott községi előjárásági végzések ellen, amelyekben panaszosok a reájuk eső járdaköltség összegéről értesítették és az esedékes részletek megfizetésére felhívták, jogorvoslattal nem éltek és panaszukban sem kifogásolják a fentérintett kivétel helyességét, sem az ellenük fogantatott egyes végrehajtási lépéseket nem kifogásolják: az ellenük kibocsátott árverési hirdetmények hatályon kívül helyezésére irányuló panaszbeli kérelemnek nincsen jogszerű alapja.

A bíróság e határozat két példányát Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye közigazgatási bizottsága elnökének 1902. évi február hó 24. napján 863. szám alatt kelt jelentése mellékleteivel együtt megfelelő eljárás, illetőleg a panaszlók részére az egyik példánynak az 1896. XXVI. t.-ezikk 138. §-a és a 21973/M. E. 1896. számú végrehajtási rendelet 24. pontja szerint eszközzendő kézbesítés végett kiadja.

Kelt Budapesten a magy. kir. közigazgatási bíróságnak 1902. évi március hó 26. napján tartott üléséből.

Szmrecsányi Jenő s. k.
 tanácselnök.

(P. H.)

Szentkirályi Lajos s. k.
 elbádo.

Az iparpangás tanulsága.

Ujpest, május hó 29-én.

„Az a nagy nyomor, mely a négyesztendős pangás alatt beállott és az idén érte el tetőpontját, írja a Bp. Hirl., egyetlen részében mégis némi haszonnal járhat és ez az, hogy immár minden igaz lelkű magyar ember érzi a nagy veszedelmét, foglalkozik a bajokkal és orvoslást keres.”

A sok orvosság között — bármily érdekes is a felsorolásuk — van sok olyan is, mely kalandos vállalkozással óhajtja a bajokat orvosolni, megfelelkezvén arról, hogy az iszonyatos pénz-áldozatokkal megteremtett csatorna-, kikötő-, stb. stb. munkálatok egynéhány esztendőre ugyan foglalkoztatnák a vállalkozókat és ennek a révén a millió munkanélküli munkást, de azután, ha az eredmény nem felelne meg a számításoknak — a mint ez nálunk sok esetben már megtörtént — ez nem a mai pangás folytatása lenne, hanem oly pusztítást vihet véghez, melynél kérdésessé válhat önállóságunk legalább eddigi részben való megőrzése.

Válságos időkben mindig óriási veszéllyel jár kalandos spekulációkba becsátkozni, történjen ez akár egyének, társaságok vagy bár egy egész ország részéről is, éppen úgy, mintha az orvos beteg páciensének ajánlaná, gyenge

TÁRCZA.

A társadalom a gyermeknevelés szolgálatában

Irta: *Egri Toth Kálmán.*
 (Folytatás.)

S mit tapasztalunk? Azt, hogy uton utófény folyik a káromkodás, a csufabbnál csufabb beszéd s azt, hogy igen gyakran, főleg vasárnaponként 14—15 éves gyermekek részeg fővel dülöngve s éktelen ordítással verik fel az utcák csöndjét.

Es ugyan miért van mindez, miért van az, hogy a törvényhatóság igen magasztos czélú két szabályrendelete érvényre emelkedni nem tud?

Nézetem szerint csupán azért, mert a közönség, a társadalom, a törvényhatóság intencióját ellenőrző jogával nem támogatja mert a visszaéléseket ha látja is, nem akarja észrevenni s azokkal szemben jogorvoslatot nem keres.

Nem elég ám az, hogy köznevelési tekintetben szabályrendeletek alkottassanak, hanem szükséges ahhoz még az is, hogy azok végrehajthatassanak. Hogy peddig az meg is történjék, arra nézve leghivatottabb faktor a társadalom.

Még sok más esettel is bizonyíthatnám azon állítást, hogy a társadalom ez idő szerint közömbös magatartást tanúsít a gyermekeknek az iskolán kívüli nevelésével; hiszem azonban, hogy az itt elmondottak is elég bizonyító erővel bírnak s így semmi szükség nincs arra, hogy különben is hosszúra nyúlt értekezésemet szerzett egyéb tapasztalataimmal még terjedelmesebbé tegyem.

Az a kérdés csupán, hogy miért vonako-

dik a társadalom az általa különben igen magasztosnak tartott nevelés munkájából az őt illető részt kivenni?

Feleletem erre az: nincs más oka: mint hogy a társadalom e részbeni jogával kötelességével nincs tisztában.

Vagy feltételezhető erről a magyar társadalomról, a mely nem vonakodik áldozatot hozni a testi nevelésért, a testi és lelki szelvedők ügyének, a mely ott van, ha ruházni, ha élelemmel ellátni kell a szegény gyermekeket; a mely társadalom legnagyobb lelki örömmel vesz részt iskolai ünnepélyeken, hogy a jövő generáció szellemi előhaladását megfigyelje s tanítói s nevelői munkálkodásunk sikerét meleg érdeklődéssel honorálja; hogy tehát ez a magyar társadalom, pusztán közönyből, elzárkóznék a gyermekek erkölcsnevelő munkájától s nem sietne a maga közrehatásával is a család és iskola segítségére, ha tisztában volna azzal, hogy neki e részben kötelességei vannak s ha e kötelességeire s ezzel kapcsolatos jogaira kellőképp figyelmeztetnék?

Nem, ezt a magyar társadalomról fel nem tételhetjük, mert ez kétségbevonását jelentené ama nagy és nemes cselekedetek őszinteségének, a melyek által ha közvetve is, az iskolának eddig is oly nagy szolgálatokat tett.

Fel tehát a munkára s ne késsünk egy pillanatig sem a társadalomnak tudtára adni, hogy segítségére, az erkölcsi nevelés terén nagy szükségünk van s hogy munkánk, ha még oly lelkes is, támogatása nélkül meddő vagy legalább is hiányos marad.

Nyerjük meg az ügynek a társadalom legkiválóbb férfait, azokat a hangadó egyéneket, a kiknek az eszméhez pártolása a siker biztosítását jelenti, a kik fenkölt gondolkodásuknál s társadalmi előkelő állásuknál, mintegy hivatva vannak arra, hogy ily fontos társadalomnevelési ügynek élére áll-

janak. Nyerjük meg továbbá a kérdés felszínén tartására a sajtó embereit s a tanügy minden munkását, tehát nemcsak a más jellegű iskolánál működő elemi iskolai tanítókat, de a magasabb fokozatu iskolák tanítótestületeit is.

S itt, különösen itt veheti nagy hasznát a népiskola a gondnokságnak, melynek tagjai, mint a társadalom vezető emberei, az eszme terjedését s felkarolását a legtöbb eredményre eszközölhetik, a kikre, mint az iskola barátaira, valamint más alkalmakkor, úgy most is feltétlenül számíthatunk, a mikor a nevelés terén egy ideig föl nem érzett szükségletnek, illetve tisztultabb fel-fogásnak propagandát kell csinálni.

Ha aztán szavunk a közönség s a társadalom keblében viszhangra talál, azon esetben, nehogy a fellobbanó lelkesedés lángja elaludjék s minden a régiiben maradjon, a társadalom közrevonásával s a legelőkelőbb egyéneknek élére állításával alakítsuk meg mindenütt azt a szervezetet, a melynek életműködése virágzását jelentené eszménk terjedésének és életrevalóságának. E szervezet pedig a „Gyakorlati nevelésügyi egyesület” volna, a mely községenként a tanítók, tanárok, papok és szülőkből s általában mind-azokból alakulna meg, a kik a tanítás s nevelésügy iránt érdeklődéssel viseltetnek.

Ez az egyesület a maga nagy erkölcsi erejével hatna azután oda, hogy a hatóság mindazt megtegye, a mit a köznevelési tekintetben megtennie szükséges. Így pld., hogy a züllésnek indult gyermekek felügyelet s gondozás alá vétessenek s hogy a tanító és tanártestületek által tapasztalt s az egyesület tudomására hozott visszaélések, nevezetesen a megyének az erkölcsi nevelésbe vágó szabályrendeletei ellen elkövetett vétéségek megtoroltassanak, hogy az erkölestelen képek és képeslevelezőlapok árusítói szigorúan megbüntessenek (Vége köv.)

izomzatának fejlesztésére, hogy mássza meg a lomniczi csucst.

Ez nem orvosság, hanem méreg, melylyel száz esetben egyszer megmenthető a beteg, de kilenczvenkilenc esetben elpusztul.

Az egyedüli orvosság az, ha megmaradunk azon az úton, melyen haladni kezdtünk; támogassuk gazdáinkat, hivatalnokainkat, kereskedelmünket és iparunkat tőlünk telhetőleg úgy, hogy a megélhetésük módja némiképp biztosítható, de gazdálkodjunk erőnkkel, nehogy súlyosabbá váljék a helyzet a jövőben.

Mindenekelőtt ne dőljünk csak az úgynevezett nagyipart, hanem foglalkozzunk inkább elsősorban az úgynevezett kisiparral.

Nálunk és részben egyebütt a külföldön is két rangsorozatba osztják az ipart: a kisipar és nagyipar rangsorozatába. De ha a kisipar a kézműves, asztalos, lakatos, cipészekből stb. áll, olyanokból tehát, kik csak kézi szerszámokkal végzik munkájukat és a nagyiparhoz csak azok tartoznak, a kik ennyi meg ennyi száz-lóerejű gőzgépek segítségével állítják elő gyártmányaikat, akkor hová tartozik a közbeeső számtalan fokozat, melyben a különböző mesterségek — kisiparosok — kézzel-lábbal, vagy motoros erővel hajtott segélygépekkel vannak felszerelve? Szükségessé tartottam ezt az eltérést azért, mert vannak p. o. gazdasági szeszgyárak, melyek ily módon a nagyiparhoz lennének sorolhatók és viszont, butorgyárak, a melyek ily értelemben a kisiparhoz tartoznak. Azért első sorban odaadással foglalkozzunk a kisiparral, mer a szorosán vett kisipart szorgalommal, tudással és jóakarattal támogatással meg lehet teremteni, a főnállót segíteni és utját a boldogulásra egyengetni. Azt a kisipart értem, mely motorikus erővel, megfelelő munkagépekkel és kézi szerszámmal ellátva, speciális cikkek tud gyártani és oly tökélyre fölvinni, ár és kivitel tekintetében, hogy bármely külföldi nagyiparral is fölvehesse a versenyt.

Nem tekintve azt, hogy egy nagy iparvállalat alapítása sok munkával, nagy anyagi áldozattal és folytatólagos óriási költséggel jár, szükséges még szem előtt tartani, hogy ma már vajmi kevés amaz iparcikkek száma, melyeknek előállításához kedvezőbb egy nagy berendezésű gyár alapítása.

Ilyenek első sorban azok, melyek a vasat, rezet, alumíniumot, mangant, kénsavat, kalcium karbidot, a jutát, pamutot, lent, kendert stb. nyers terményeket ipari célokra teljesen vagy félkész alakban földolgozzák és mindenképp kész gyártmányok, melyek gyártásához nagy hajtóerő s nagy gépberendezés szükségeltetett. Viszont számtalan amaz iparcikkek mennyisége, melyek gyártása csakis az esetben jár haszonnal, ha egy, e célra speciálisan berendezett kisebb telepen készülnek, mert ez nemcsak olcsóbban állíthatja elő, hanem hódolhat az egyöntetűségnek, esinyak és a változó ízlésnek. Nem az óriási iparvállalatok tették nagygyá Amerika iparát, hanem az a sok ezer kisiparos, a mely speciális gyártmányával hódította meg előbb a világcipaczkot és saját szükségletének a fedezésére foglalkoztatja a nagyiparost.

Amerikában egy városban például,

melyben, mondjuk, kisiparszerűleg tehát motorikus erővel berendezett asztalosműhely, illetve butorgyár van, minden egyes műhely más-más cikket előállítással foglalkozik.

Van olyan köztük, a mely csak re-dőnyös íróasztalokat gyárt, míg a szomszédja létrákat készít, a konyha, üzlet, hálószoba, ebédlő, az összerakható faházak, a tyuk- és liba-ketreczek, a zongorák, a képkeretek, telefonszekerények, az ékszerdobozok és postaládák, a kerti házak s utcai padok, a kerítések, az ablakkeretek, a zsaluk és ajtófélfák, a nyomdászekerények és varrógépasztalok, stb. stb., szóval minden fából elkészült iparcikk, külön-külön gyárban készül; nem esoda hát, ha ezekben a gyártást, olcsósága mellett a legnagyobb tökélyre viszik. Ezek a kis gyárak aztán egymagukban képesek egy-egy nagy fűrészgé- gyárt, egy fourner-gyárt, egy léczhuzó- és kereszthuzó-gyárt, egy enyv-, len-olaj-, festék- és vasalás-gyárat, stb. stb. foglalkoztatni.

Az nem áll, mintha nálunk nem volna meg a fogyasztás nagysága az ilyen kis gyárak tartására; távolról sem. Hiszen Ujpesten egymagában van vagy 200 asztalosmester és összesen talán 3000 ember, a ki e mesterségnél dolgozik, de ezek a kellő berendezés és a ellő vezetés híján egytől-egyig nyomorognak. Sem olcsóság, sem tökéletes munkával nem képesek a versenyt fölvenni.

Igy van ez több más szakmánál is.

Igaz, nagyon sokat tesz a kormány a bajok orvoslására. A kisiparos megindokolt kérvénye oly módon lesz elintéztve, hogy gépekkel látják el, hogy mesterségüket a kellő módon vezethessék.

Nálunk a gépeket ingyen adja a kormány, Ausztriában csak kölcsön kapja a kisiparos; mindenütt azonban azzal a kikötéssel, hogy a gépek állandóan üzemben legyenek.

Ennek a becsületes kisiparos eleget is akar teenni. A meddig bírja pénzzel, foglalkoztatja a munkásait és halomra gyűjti a kész munkát, végre kifogy a pénze, türelme is fogytán van és be-szünteti az üzemet.

A jó iparosok nálunk kereskedelmi- leg oly éretlenek, mint a művészek. A kész gyártmányukat eladni nem tudják. A vevőközönséget nem keresi, nem keresheti föl; üzletet, raktárt forgalmas helyen nem nyithat és újsághirdetések- hez vagy nem ért, vagy kárba vesztett kiadásnak tekinti, így hát nem tudja elhelyezni gyártmányait.

Ezeket a bajokat csakis a hazafi- san gondolkodó kereskedők segíthetné- nek. Viszont a kormánynak, ha anyagi- lag nem, legalább elismerése által ki- tüntetésbe részesítheti azokat a keres- kedőket, a kik a hazai *kisiparosok* gyártmányainak eladásával foglalkoz- nak.

Eddig is csak azoknak köszönhető az a kis siker, ami e téren a határozott üldözötések mellett észlelhető. Ezek vannak jövőben is bivatva a magyar *»kisiparnak lendületet adni.«*

—M—M.—

H I R E K.

— Pestvármegye törvényhatósági bizott- sága f. é. június hó 9-én, esetleg a következő napon is tartja rendes évnegyedes ülését a vármegye székházának nagytermében. A mint értesülünk, Ujpest község minden ol-

dáról megfelebbezett szabályrendelete a június 9-ki ülésen fog tárgyalatni.

— **A Maczek-hagyaték szenzácziója.** Az „Ellenzéki Ujság” kegyes volt lapunk mult számában megjelent felvilágosító sorainkról tudomást venni s azt az Előljároság mosakodásának deklarálni azért, mert az „Ellenzéki Ujság” szerint a községi Előljároság köteles a hagyatéki leltárt minden egyes esetben felvenni. Rengetegül meg volnánk hatva, ha ez az állítás a törvény szellemének és betűjének megfelelő, de egyikünk sem felel meg. A hagyatéki leltározást ugyanis a községi jegyző akkor tartozik hivatalból teljesíteni, ha az 1894. XVI. t.-cz. 2. §-nak 1., 2., 3., 4. pontjában megjelölt esetek forognak fenn, vagy is ha kiskoru van, ha az örökös ismeretlen helyen van, ha közérdekű alapítvány van s ha tudvalévő örökös nem létezik. Minden más esetben a leltározást a hagyatéki bíróság rendeli el. No már most a Maczek-féle hagyatékna ez a más eset fordult elő, amennyiben köztudomásu dolog, hogy Maczek örökösei között sem kiskoru, sem gondnokolt, sem ismeretlen helyen távollevő örökös nem létezik, közérdekű alapítványról szó sincsen, így tehát a leltározást az említett t.-cz. 35. §-a alapján a hagyatéki bíróságnak kellett elrendelni. A bíróság ezt O. 72 60/2. 1902. sz. a. el is rendelte s azzal az ujpesti kir. közjegyzőt bízta meg, amihhez a bíróságnak az idézett t.-cz. 37. §-ának második bekezdése értelmében joga is van. Ha az ügyvéd urak az örökösö- dési törvényt nem ismerik, arról mi igazán nem tehetünk, de az igazság érdekében annyit talán kívánhatunk tőlük, hogy a tudatlanságot ne kenjék másra, ne gyanusítanak s ne utazzanak szenzációban.

— **Tóth József tanfelügyelő jubileuma.** A Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegyei Általános Tanító-Egyesület közszeretettel álló királyi tanfelügyelőjének Tóth József királyi tanácsosnak 25 éves tanfelügyelői működését fényesen ünnepli meg. Ez alkalomból f. é. június 14-én délelőtt 10 órakor Budapesten a vármegyeház dísztermében Beniczky Ferencz v. b. t. t. főispán díszelnöklete alatt *diszgyűlést* tart, melyet rendes „évi közgyűlés” előz meg. A *diszgyűlés* tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Bizottság kiküldése a díszelnökért. 3. Díszelnöki megnyitó. 4. Bizottság kiküldése az ünnepeltért. 5. Ün- vözlések. 6. Küldöttségek tisztelgése. 7. A díszgyűlés berekesztése. A 9 órakor kezdődő *rendes évi közgyűlés* tárgysorozata: 1. Jegyzőkönyv-hitelesítő bizottság. 2. Elnöki előterjesztések. 3. Évi jelentés az egyesület mult évi működéséről. Előadja: Paulini Károly titkár. 4. Pénztári jelentés. Előterjeszti: Káger János pénztáros. 5. Indítványok tárgyalása: 6. A jövő évi közgyűlés helyének és idejének meghatározása. 7. Elnöki bezáró. A közgyűlés után 2 órakor díszbéd Klivényi Ferencz vendéglős helyiségében (Andrássy- ut 39. sz.)

— **Nyári táncmulatság.** Az „Ujpesti Zeneművelő Egyesület” (Conservatorium) f. hó 21-én megtartott igazgató választmányi ülésén elhatározta, hogy f. é. június hó 14-én a rákospalotai parkvendéglő helyiségeiben nyári táncmulatságot rendez. A tánczes- tély este 8 és fél órakor kezdődik; a szü- netek alatt, valamint megnyitónál is réz fuvós hangverseny fogja a közönséget mulattatni. A belépti jegy ára: 1 korona- A *Conservatorium* mulatságai oly kitűnő hírnévnek örvendenek Ujpest és R. Palota közönsége legelőkelőbb köreiből is, hogy a június 14-én tartandó táncmulatság fényes sikerét biz- vást reméljük.

— **Az „Ujpesti kereskedő és iparos fjak önművelődési köre”** május hó 25-én d. u. 4 órakor Kálmán János I. alelnök elnöklése mellett rendkívüli közgyűlést tartott; melyen a megüresedett titkári s pénztári tiszt- ség, valamint az alapszabályban előirt vi- galmi, irodalmi és békeltető bizottság vá- lasztása ejtetett meg. Titkár: Lukácsics Károly, pénztárnok: Miskolczy Gyula rendes tagok lettek egyhangulag megválasztva. Vigalmi bizottságnak a kör elnökségén ki- vül, ki minden bizottság elnöke, rendes tag- jai lettek: Budai Lajos, Eichenwald Samu, Lukácsics Károly és Schweitzer Ignác tag- gok. Az irodalmi és békeltető bizottságok megalakítása előtt Kálmán János alelnök arra kérte fel a közgyűlés figyelmét, hogy a körnek tiszteletbeli elnöke s tagjai azon nemes célból lettek megválasztva, hogy a

társadalmi művelődést az ő tudásuk és tehetségükönél fogva a kör tagjai között előmozdítsák; kéri a közgyűlést, hogy az irodalmi s békéltető bizottság a tiszteletbeli tag urak közül választassék. Indítványát a közgyűlés egyhangulag elfogadta s az irodalmi bizottság tagjaivá a kör elnökén s Hóbert Béla tiszteletbeli elnökön kívül: Brankovits György, Józsa Dániel, Wüstner Henrik és Molnár Vilmos tiszteletbeli tagokat, a békéltető bizottság tagjaivá: Fuchs Antal, Friedrich Vendel, Dr. Fehér Mór és Tanács Dezső tiszteletbeli tagokat választotta meg egyhangulag. Több fontos ügy elintézése után Kálmán János elnök 7 órakor a közgyűlést bezárta. Ez alkalommal értesítettnek azon körtagok, kik ez ideig a dalórákon csak ritkán jelentek meg, hogy hetenkint egyszer (szombaton) tartatik dalóramelyre okvetetlen megjelenésüket kéri az elnökség.

— **Egybekelés.** Dr. Cserba Dezső helybeli ügyvéd s Pestvármegye tb. ügyésze f. évi május hó 25-én kelt egybe Hédervári Böske kisasszonnyal, dr. Hédervári Soma leányával. A házasságkötésnél Wolfner Tivadar országgyűlési képviselő és Mady Lajos ev. ref. esperes szerepeltek. Az ifjú házaspár egybekelés után Norvégiába utazott.

— **Az Ujpesti Sport-Club** f. é. május hó 18-án tartott közgyűlésen újította meg tisztikarát. Elnök lett Fuchs Rudolf, I. alelnök: Pollacsék Géza, II. alelnök: Eichel Sándor, titkár és jegyző: Fischer Miksa, pénztárnok: Kósza Géza, I. ellenőr: Weisz Samu, II. ellenőr: Agócs Árpád, háznagy: Preszler Ernő, szertáros: Agócs Árpád, I. kapitány: Weisz Samu, II. kapitány: Ritter Jenő. Hat választmányi rendes és három póttag.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Az „Ujpesti ipartestület betegsegélyző pénztára“ az alapszabályok 23. §-a alapján f. é. június hó 22-én délután 2 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek következő a tárgysorozata: 1. Jelentés a betegsegélyző pénztár vizsgálatáról lefolyt ügyről. 2. Indítványok.

— **Iskolai vizsgálatok sorrendje.** Az ujpesti m. kir. állami polgári leányiskolában az 1901. 2. iskolai év végén tartandó vizsgálatok sorrendje a következő: *Junius hó 13-án, pénteken.* D. e.: 8—9-ig az I. o., — 9—10-ig a II. o., — 10—11-ig a III. o., — és 11—12-ig a IV. o. róm. kath. és izraelita, — 9—10-ig az I.—IV. oszt. evangélikus és 10—11-ig az I.—IV. oszt. református vallású növendékeinek hittani vizsgálatra. *Junius hó 16-án, hétfőn.* D. e. 8—12-ig és d. u. 3—6-ig magánvizsgálatok. *Junius hó 17-én, kedden.* D. e. 8—12-ig az I. A) osztály vizsgálat. D. u. 3—6-ig az I.—IV. A) oszt. tornavizsgálata. *Junius hó 18-án, szerdán.* D. e. 8—12-ig az I. B) osztály vizsgálat. D. u. 3—6-ig az I.—IV. B) oszt. tornavizsgálata. *Junius hó 19-én, csütörtökön.* D. e. 8—11-ig az I. C) oszt. vizsg. D. e. 11—12-ig a francia nyelvű tanfolyam vizsgálat. Délután 3—6-ig az I.—III. C) osztály tornavizsgálata. *Junius hó 20-án, pénteken.* D. e. 8—12 a II. A) oszt. vizsgálat. D. u. 3—6-ig a II. C) oszt. vizsgálat. *Junius hó 21-én, szombaton.* D. e. 8—12-ig a II. B) oszt. vizsg. *Junius hó 23-án, hétfőn.* D. e. 8—12-ig a III. A) oszt. vizsgálat. D. u. 3—6-ig a III. C) osztály vizsgálat. *Junius hó 24-én, kedden.* D. e. 8—12-ig a III. B) oszt. vizsgálat. *Junius hó 25-én, szerdán.* D. e. 8—12-ig a IV. A) oszt. vizsgálat. *Junius hó 26-án, csütörtökön.* D. e. 8—12-ig a IV. B) osztály vizsgálat. *Junius hó 27-én, pénteken.* D. e. 9 órakor háláadó istentisztelet és d. e. 10 órakor évzáró ünnepély. *Junius hó 17-től 26-áig* bezárólag a növendékek kézimunkái és rajzai a vizsgálatok folyama alatt megtekinthetők.

— **Az ujpesti izraelita hitközségnek** most jelent meg az 1901-ik évi jelentése, mely a hitközségi elöljáróság működésének hű tükre képezi. Az érdekes jelentésből kiemeljük a következő adatokat. A hitközség bevétele: 45.815 K 53 f. Kiadása: 41569 K 88 f volt és így pénztármaradványa: 4245 K 65 fillér. Vagyona: 156079 K 60 f. Terhe: 31.552 K 44 f. és így tiszta vagyona 124.527 K 16 f. Jótékony célokra a hitközség, a kebelében fennálló jótékonyági intézetekkel együtt 12848 K 15 f. áldozott. Téli ruhával 41 fiút és 30 leányt látott el. A hitoktatók díjazására a tandíjban befolyt 1500 koronán kívül 2586 koronát fordított s lépéseket tett, hogy a hitoktatók díjazását, a többi felekezethez hasonlóan, az állam vegye át, ami

illetékes helyről vett értesülés szerint meg is fog történni. A hitközség központi hivatala 199 ügyiratot, a rabbi-hivatal 424 ügyiratot intézett el. Házasság kötött: 34. Született 206, meghalt: 83. A hitközségi adóból befolyt 14164 K 85 f; leírásba hozott 2614 K 35 f; hátralékul előíratott az 1902-ik évre 4483 K 70 f.

— **A beszélő sirkeresztek** ezime alatt az „Ujpesti Közlöny“ legutóbbi számában a lelkét sirja ki *Ignótus* amiatt, hogy Ujpesten a temetőben sincs már egyenlőség s más helyre temetik azokat, akikért a sírhelyet megfizetik, s más helyre a szegényeket. Ennek kapcsán égfelé emelt kezekkel hívja fel, a község vezetőségét, hogy döntse le azt a gyűlöletes válaszfalat s ne szedje tovább a sírhelyért járó forintokat, mert ez „szemet-sértő tapintatlanság“, s mert ez ellen a polgárok jobb érzése tiltakozik. Ugyan édes *Ignátus* Ur, miért nem ezimzi Ön tiltakozását Ujpest földesurához, gróf Károlyi Sándorhoz, aki csak 6 holdnyi területet adott temető számára, egy olyan községnek, a mely homoksivatagjának 905 holdját megvette, beépítette és benépesítette? Miért nem tetszik azzal a „szemérmert sértő tapintatlansággal“ Ujpest földesurát gróf Károlyi Sándort megtisztelni, aki 703 házhelyet akar legujabban Ujpesten értékesíteni, de temetőre még csak 1 □ ölet sem ad. *Ignótus* urnak tudnia kellene, hogy ilyen körülmények között s ilyen földesurall szemben gondoskodnia kell a község vezetőségének egy olyan alapítványról, a melyből szükség esetében temetőre földet vásárolhat a földesurától, *Ignótus* ur tehát hiába uszította rá az előljáróságra a szegények esontvázeit, mert nem az előljáróság az oka annak, hogy gazdagnak, szegénynek egyaránt ingyért nem osztogathatja a sírhelyeket, valamint annak sem lesz az előljáróság az oka, hogy a sírhelyek árát felemelik s a szegények ingyen sírhelyeit még jobban elkülönítik a megfizetett sírhelyektől, mihelyt Budapesthez csatolják — Ujpeste.

— **Népünnepély.** Az „Ujpesti Munkásképző Egylet“ f. é. június hó 29-én, vasárnap, Péter és Pál napján, Árpád-földön, az óbudai hídfő melletti nagy pavillonban, az ujpesti munkásság otthona javára képviselőválasztás-, általános titkos választási joggal, dal-, szavalat-, confetti-, szerpentesata-, világpósta-, amerikai árveréssel-, polgári házassággal- és tánczezal egybekötve nagy népünnepélyt rendez. Személyjegy 40 fill. Családjegy 80 fill. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Jó ételekről és italokról gondoskodva van. Minden egyes résztvevő egy ingyenes sorsjegyet kap az ünnepély színhelyén, a hol egy hizott kőbányai disznó lesz kísorsolva. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély a reá következő vasárnap tartatik meg. A népünnepély másora: 1. Gyülekezés reggel 7 órakor az egyleti helyiségben (Gyár-utca 41), indulás 7 1/2 órakor zeneszóval az ünnepély színhelyére. 2. Megérkezéskor reggelizés, mindenki ehetik amit akar, feltéve, ha van mit. 3. Jang-Csu-Hing kínai keringő, játssa a zenekar, járja aki tudja. 4. Zsákfutás 3 díjjal. 5. Hurka-évés. 6. Tojásfutás hölgyek részére. 3 díjjal. 7. Lepényevés. 8. Kürtjelzés ebédre, 1 órai szünet. Jó étvágyat kívánunk. 9. Ebéd után nagy amerikai néma-képlet. Előadja egy műkedvelői osztály. 10. Carneval herezeg udvari zenekara hangversenyez. 11. Fazékütés hölgyek részére, díjjal. 12. Erőművészeti mutatványok, előadja egy amerikai társulat. 13. Versenyfutás 3 díjjal. 14. Hurka-tánc. 15. Léghajók felszállása, egy művészszel. 16. Polgári házasság. 17. Képviselőjelöltek programbeszédjei. 18. Pomalieski János, a híres zárva-megyei technikus, a viharágyuzás feltalálójának előadásai. 19. Képviselők választása, általános titkos választási joggal, minden résztvevő szavazhat. 20. Nagy tűzijáték. 21. Tánc este 10 óráig. A társasjátékok közti szünetek dal-, szavalattal- és tánczezal lesz kitaltve.

— **Tavaszi táncvizalom.** Az „Ujpesti ev. ref. egyház“ 1902. évi június hó 21-én a rákospalotai parkvendéglő összes helyiségeiben tavaszi táncvizalmat rendez. Belépti díj 1 korona. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek válthatók a bizottság tagjainál és a táncvizalom napján esti 6 órától a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A táncvizalom a

jelzett napon minden körülmények közt megtartatik.

— **Milyen lesz a nyár?** *Falb* Rudolf, a híres meteorológus a három nyári hónapról a következőket mondja: *Junius* első hetében országos eső várható mindenfelé, mérsékeltlen hűvös idővel. Valószínű, hogy *junius* hatodika mint elsőrendű kritikus nap lesz majd emlékezetessé, sőt már harmadikán is jó lesz majd vigyázni. Ebben az időtájban aligha hó nem esik a hegyes vidéken, később azonban száraz idő lesz, melyet gyakran szakit félbe itt is ott is zivatar. *Junius* huszonegyediké harmadrendű kritikus nap. Ettől kezdve megint esik, majd mindenfelé hűvös idő lesz és zivatar. — *Julius* elején is hűvösebb lesz az idő mint máskor. Kevés zivatart várhatunk, *julius* ötödike azonban elsőrendű kriritikus nap; a hegyek közt havazni fog, a hónap közepe táján pedig különösen az alpesi tartományokban lesznek nagy viharok. Száraz idő, lesz ezután, huszadika ismét harmadrendű kritikus nap, a hónap végén melegebb lesz az idő, némi esapadékkal. — *Augustus* első fele normálisan meleg lesz, eső nélkül, harmadika elsőrendű kritikus nap, de lehet, hogy a száraz idő miatt nem lesz olyan veszedelmes. Nagy eső várható úgy tizedike táján. Ezután meleg és szárazság következik. A hónap vége esős, viharos.

Shakspere összes színművei.

Most jelentek meg hat szép kötetben, a Franklin-Társulat új kiadásában Shakspere összes drámai munkái. A kiadás szövegében megisméltése a Kisfaludy-Társaság nevezetes Shakspere-kiadásának, új azonban a beosztása. A két első kötetet a tragédiák, a további ketőt a történeti színművek töltik be.

A tragédiák tárgyak szerint vannak csoportosítva: első helyen a szerelmi tragédiák állanak: „*Romeo és Julia*“, „*Othello*“ és „*Gymbeline*“; ezeket követik az angol tárgyak: „*Machbeth*“, „*Lear Király*“ és „*Hamlet*“. Az ókori tárgyú tragédiák a második kötetet foglalják el s a csoportosítás itt a bennük rajzolt korszakok időbeli egymásutánja szerint halad: első a trójai tárgyú „*Troilus és Kressida*“, utolsó a római császárság korában játszó „*Titus Andronicus*“; a kettő közé sorakoznak a másik görög tárgyú darab, az „*Athéni Timon*“ s a római köztársaság és triumvirátus korabeli tragédiák, „*Coriolanus*“, „*Julius Caesar*“, „*Antonius és Cleopatra*“.

Ebeosztásban érdekes képet nyerünk Shaksperenek az ókori történetéről vallott felfogásáról s a különböző korszakok drámai feldolgozásának módszeréről. Hasonló elvek szerint vannak csoportosítva a következő két kötetben a történeti drámák, a történelmi korok időrendje szerint, tekintet nélkül keletkezésük sorrendjére.

A vigjátékoknál ilyen belső, tárgyi szempont nem kínálkozik s ezért ezeket keletkezésük sorrendje szerint adja az új kiadás. Shaksperenek a Kisfaludy-Társaság által rendezett első kiadásában semmiféle tervszerű osztályozás nem volt s a második, Csiky Gergely által gondozott kiadás sem tartott ilyen szabatos rendet.

A mi magukat a fordításokat illeti, ezeknek értékét kipróbálta már az idő; a fordítók között költészetünk legnagyobb neveit találjuk, Vörösmartyt, Petőfit, Aranyt s rajtuk kívül a forradalom utáni kor írói nemzedékének legjelesebbjeit.

A új kiadás szövegében az elsőhöz ragaszkodik, de felhasználja azokat a javításokat, melyeket a fordítók később tettek műveiken.

Ennyiben az új Shakspere tökéletesebb szöveget nyuj, mint az első.

Az első kötetben megtaláljuk Shakspere életrajzát, röviden, világosan és tömören megírva. Az egyes dráma-csoportokat egy-egy tanulmány előzi meg; a tragédiákról, a történeti színművekről, a vigjátékokról és regényes színművekről.

Mind a három gondos, alapos dolgozat s olvasmányok is érdekes; nem száraz adatokkal emésztí az olvasó türelmét, hanem közelebbre igyekezik hozni a közönséget Shakspere szelleméhez, megértette vele költői módszerét, eljárását szelleme sajátosságait.

A tanulmányokat, valamint a életrajzot is der. *Falméich* Géza írta. Az első kötet

Shakspere sikerült arcképe is díszíti, melyet *Droeshut* metszete után *Hirsch Nelly* rajzolt.

A hat kötet ára annak, a ki külön veszi, 30 korona. Tekintve, hogy e kiadás összhangba van hozva a „*Magyar Remekírók*” kiadásával, ugyanabban az alakban, ugyanazon a papíron s ugyanazzal a kötéssel jelent meg: nagyszabású kiadvány kiegészítőjéül tekinthető.

Ezért a kiadó társulat a „*Magyar Remekírók*” vevőinek egy harmadrésznél kedvezményt nyújt: husz koronáért kaphatják meg az új Shakspere-t. Így fejeződik ki különlegesen is az tény, hogy Shakspere irodalmunknak valóságos kiegészítő része, egyrészt annak a hatásnak a révén, melyet írónkra s közönségünk izlésének fejlődésére tett, másrészt azért, hogy annak idején legjellegesebb írónk szövetkeztek lefordítására.

A régebbi két Shakspere-kiadás ma már nehezen hozzáférhető s így közönségünk annál nagyobb örömmel üdvözölheti az újnak megjelenését.

IRODALOM.

***Képek Mindenünnen.** A hazafias érzést, a magyarság szeretetét, a szép és művészet iránti érzéket már a gyermek lelkében fejlesztjük. Az iskolában, a családban, a gyermekjátékokban, szórakozásában mindig ezek a szempontok vezessék a tanítót, a szülőt. A gyermek végtelenül fogékony, a mit elplántálunk a lelkében, annak a gyümölcsét élvezzi, ha ifjú, ha férfi lesz belőle. Művészi kézzel, gondtal és szeretettel megcsinált képekből áll ez a gyűjtemény, mely „*Képek Mindenünnen*” címmel most indult meg. Gyűjtésre, szemléltetésre valók, a magyar gyermekvilágnak, ifjuságnak.

Ami képet csak ismerünk eddig ilyen irányban: préselt kép, levonó kép, stb. mind külföldi, nagyobbára izléstelen — és mindig idegen szellemet terjesztő reprodukciók.

A „*Képek Mindenünnen*” magyar művészek rajzából áll, művészi reprodukciókban, kitűnő jellemző szöveggel, hazafias, nemesítő tanulságos tartalommal. Eddig 8 lap jelent meg a következő csoportokkal:

1. Mesék-Regék. 2. Történelmi helyek. várak. 3. Pásztorélet. 4. A kenyér. 5. Házi állatok. 6. Katonák. 7. Földrajzi képek. 8. Történelmi arcképek.

Milyen szép például „*A kenyér*” című lap és milyen tanulságos, kedves és nemesítő az egyes képek alatti szöveg. És ilyen 6 kép, vagyis egy lap-kép ára csak 2 fillér. Maguk a képek olyan jellemzők, olyan gondtal vannak reprodukálva, hogy a legdrágább iskolakönyvekben is alig akadunk párjukra. A képek Leitner M. L. és fia budapesti papír- és írószerekkereskedésében, valamint minden hazai könyv- és papírkereskedésben kaphatók.

***Nagy emberek gyülekezete.** Csodálatos, hogy vannak korszakok, a mikor nagy emberek nem látogatják a Földet. Ilyen a mi korunk is, a mikor csak Tolstoj és Ibsen neve gubbaszkodik a világhír egén. A többiek nemzeti nagyságok, ha ugyan azok. Csodálatos játéka a véletlennek, de sokszor úgy látszik, mintha a nagy emberek találkoztak volna egymásnak a Földön. Perikles korában a legnagyobb görög művészek egyszerre látogatták meg Athént, a renaissance előtt, mintha Olaszországnak minden genije egyszerre tódult volna a pápai és fejedelmi udvarokba. Ilyen volt a XIV. Lajos uralkodásának első fele is: La Fontaine, Molière, Descartes mind megfordultak palotájában. Ilyen kor volt a Shakespeare kora, a mikor Shakespeare, Bacon, Raleigh s utánuk Ben Jonson, rövid időközben Milton csaknem egyszerre jártak volt a földi téren. XIV. Lajos uralmának ragyogó és fényes korszakát mutatja írásban és képben a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 158. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60-fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

***Hollandia fénykora.** Minden nemzetnek értéke az emberiség kifejlődésének tett szolgálatától függ. A legkisebb országok, melyek

nagy szolgálatot tettek az emberiség kifejlődésének, bevették nevüket az emberiség történetkönyvébe. Görögország már régen elpusztult, de műveltsége ma is él, mert a görög nép élete beolvadt az emberiség szerve kifejlődésébe. Tyrus és Velence már csak árnyékaik lettek régi önmaguknak, de Veronese képei, a doge-palota esodálatos művészi hangulata még ébren tartják Velence fénykorát s a piazzára még mindig azzal a tisztelettel lépünk, mint mikor az aranyos Bucentoro szállt ki az Adriára s ormáról a doge arany gyűrűt vetett a habokba, eljegyeznél a tengerrel a tenger szép királynőjét, Velencét, a tenger álmát, Olaszország legszebb leányát.

S font Északon egy kis ország épen így irta be nevét az emberiség történetkönyvébe. Van Ostade esodálatos művészeté megrögzítette Hollandiának a fénykorát. A politikai Hollandia szenvedhetett vereséget gyász és baltörténeteket, a művészi Hollandia mindig azon fokon maradt, a hová Rembrandt, Rubens, Van Dyk emelte. Hollandiának egyszínű földje, ködös levegője és szürke ege művészi témává lett a holland mesterek tájképein.

Erről a fényes korról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 159. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

CSARNOK.

A nő eredete.

Egy hindu legenda szerint a nőnek tulajdonképeni eredete a következő:

Allítólag Twashtri, a hindu mythológia Vulcan istene teremtette a világot. De mikor már az asszonyokra került volna a sor, észrevette, hogy a férfiak megalkotásával kimerítette összes teremtoi anyagát. Ez a felfedezés természetesen nagy zavarba hozta Twashtrit és mélyen gondolkodóba ejtette. Mikor aztán végre felcsodott tündéseiből, a következő eljárást követte: összegyűjtötte a holdnak gömbölydedségét, a kigyónak hullámzó hajlékonyságát, a kuszó növények keeses idomulását, a fűszál könnyed lengését, a fűznek nyúlánk karesuságát, a virágok bársony simaságát, a toll könnyűségét, az őznek szelid tekintetét, a játszai nap sugar enyveléseit, a felhők könnyűit, a szél állhatatlanságát, a nyúl félénkségét, a páva híuságát, a gyémánt szilárdságát, a méz édességét, a tigris kegyetlenségét, a tűz égető hevét és a hó dermedt hűdségét, a papagáj esacsaságát, végül pedig a gerlicze turbékolását. Mindezeket összeegyeztette megalkotta belőle a nőt. Akkor azután odaajándékozta a férfiak.

De egy héttel később visszatért a férfi Twashtrihoz és így szólott hozzá:

— Oh, Uram, az a teremtmény, akit nekem adtál, megmérgezi az életemet. Szüntelenül esacsog és elfoglalja minden időmet. Folyton panaszkodik ok nélkül és örökké betegeskedik. Könnyörögni jöttem hozzád, hogy vedd őt vissza tőlem, mert képtelen vagyok együtt élni vele.

Twashtri visszavetette a nőt. De egy hét múlva már újból jelentkezett nála a férfi.

— Oh, Uram, — szól esdeklő hangon, — mióta elvetted őt tőlem, elhagytam s unalmas az életem. Azóta folyton eszembe van, hogy milyen szépen milyen kedvesen táncolt és énekelt nekem. Gondolatom pillanatra se tud szabadulni gyöngéd tekintetnek emlékeitől. Nem tudom elfelejteni, hogyan dégelgetett és mily hévvel ölel a karjaiba.

Twashtri megszánta a férfit és újból visszaadta neki az asszonyt. De alig telt el három nap, a férfi megint csak felkereste Twashtrit következő panaszával:

— Oh Uram, magam sem tudom miért, de annyi bizonyos, hogy az az asszony sokkal több bosszúságot szerez nekem, mint gyönyörűséget. Esdve kérlek tehát, szabadíts meg tőle.

— Tákarodj előlem hálátlan emberi

lény és intézd el a dolgot ahogyan tudod.

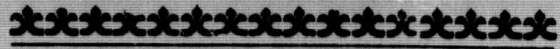
A férfi pedig így szól:

— Nem tudok együtt élni vele.

— Ezentul már nélküle se tudsz majd megélni, — felelé Twashtri.

És a férfi a kétségbeesetten feljajdult:

— Jaj nekem! Se vele, se nélküle nem tudok megélni. Nyomorúságom kezdetét vette.

Meghívó.

Az „Ujpesti kereskedők és szatócsok árutermelési szövetkezete” **folyó 1902. évi június hó 8-án délután 2 órakor** saját helyiségeiben (Ujpesten, Árpád-ut és Erzsébet u. sarok)

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. tagok az alapszabályok 15. §-ára való figyelemmel azzal hivatnak meg, hogy ezen rendkívüli közgyűlés a most másodikban kitűzött határnapon a megjelent tagok számára való tekintet nélkül határozatképes lesz.

Napirend:

1. Lemondás folytán üresedésbe jött 5 igazgatósági-, 5 felügyelőbizottsági tag, továbbá 24 rendes és 6 pótválasztmányi tag választása.

887. vgh. sz. 902.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujpesti kir. járásbíróóság mint hagyatéki bíróságnak 1902. évi O. 72/11. sz. végzése folytán néhai **Matzek Károly** hagyatéki ügyében a fenti kir. járásbíróóság mint hagyatéki bíróságnak 1902. évi O. 72/60. 2. szám alatt felvett hagyatéki leltár 1—50., 57—61. és 63—76. tételei alatt felsorolt s **3094 koronára becsült** hagyatéki ingókra (butorok, fehéremű, koesi, ló stb.) **dr. Ernyei Abris** budapesti és **dr. Cserba Dezső** ujpesti ügyvédek közbenjötté mellett árverés elrendeltetvén, melynek megtartására határidőül **1902. évi május hó 31-ik napján d. u. 2 órája Ujpesten megkezdve Károlyi-utca 6/8. sz. a. és folyt. Árpád-ut 5. sz. a. kitűzetik.**

Az ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Ujpesten, 1902. évi május hó 22-én.

Polgár Ferencz

kir. bir. végrehajtó.

284. végrh. sz. 1902.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujpesti kir. járásbíróóság 1902. évi V. 91/2. sz. végzése folytán **Moógor Károly** ügyvéd által képviselt **Keleti Julia** felperes részére **Igó Jánosné** alperes ellen 50 korona követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 650 koronára becsült ingóságokra az ujpesti kir. járásbíróóság V fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Váci-ut 46. szám alatt leendő megtartása határidőül 1902. évi május hó 31-ik napján délután 3 órája** kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1902. évi május hó 15-ik napján.

Kiss Gyula

kir. bírósági végrehajtó.